

Un any al carrer

la ciutadania es mou

Xé Congrés Amb tu, més sindicat, més ciutadania

**Congressos
federal i territorials**

**Un marc just
de relacions laborals**

“Totes les llibertats són solidàries, ferir-ne una és ferir-les totes”

La realitat ha canviat molt en poc de temps. Es viu el drama de l'atur, dels acomiadaments i els expedients, de la pobresa, dels desnonaments, de la desatenció a les persones dependents, als majors, als immigrants; la desprotecció a les més vulnerables; la dificultat en l'accés universal a la justícia, les retallades en educació, sanitat i serveis públics en general. Aquesta pèrdua brutal i injusta de drets laborals i de ciutadania és un senyal evident que les respostes neoliberals que s'estan donant a la crisi des dels governs no són útils però atenen la implantació del seu model ideològic.

El deteriorament de les institucions democràtiques per la corrupció i les malversacions, on la relació d'encausats no ha fet més que créixer al País Valencià, ha generat el descrèdit de la política en general, i aquest és un indicatiu clar d'una societat feble que ha de posar-se en peu i implicar-se a fer possible l'eixida real de la crisi.

En aquests temps de revisió, reflexió i necessitat de propostes, el sindicat és clau per a defensar el model social i de benestar. Cal promoure l'ocupació i la cohesió social, ampliar el calendari europeu quant a sanejament dels comptes públics juntament amb una política fiscal més expansiva. El conjunt de mesures de política econòmica europea ha de tenir com a objectiu fomentar un creixement econòmic sostingut, durador i equilibrat. Reforçar les polítiques d'I+D+i i desenvolupar una vertadera estratègia de política industrial, amb un control estricte sobre la destinació dels fons. En un moment en què el sector privat es troba paralitzat, el sector públic ha de prendre la iniciativa. El sistema fiscal ha de ser més potent i just. La lluita contra el frau ha de tenir en compte un canvi d'actitud cultural, però també necessita canvis normatius.

Els esforços que exigeix l'eixida de la crisi, solament poden ser assumits pel conjunt de la societat, i només seran justos si es reparteixen de manera equitativa. Però per a això, necessitem **més sindicat**, cal recuperar el diàleg social i fer valer els acords de negociació col·lectiva. Hem d'adaptar estratègies específiques que ens acosten als grups infrarepresentats: les persones aturades, joves, treballadores de la llar, immigrants per fer-nos forts des de la representació en les empreses i l'afiliació com a garants de la nostra acció i capacitat de mobilització i negociació.

I necessitem **més ciutadania**, continuar impulsant el nostre compromís en les lluites cíviques, generant complicitats i fent fort un front comú, perquè la qüestió social és la gran qüestió enfront dels intents de deslegitimació. Hem d'oposar els nostres assoliments, modestos, però inqüestionables, continuar amb la participació en les plataformes i iniciatives ciutadanes que lluiten pels drets laborals i socials.

3 Coneix el teu sindicat

Xé Congrés CCOO PV i les Executives resultats dels congressos federals i territorials

6 Hem aconseguit

La mobilització ciutadana ha sigut el més característic de 2012

11 Opinió

“Una llamada a la sensatez”, de Francisco Álvarez Molina

12 A la feina

Eleccions sindicals, defensa jurídica, individualització de les relacions laborals, guia pràctica de drets laborals i perfils de representants en les empreses

15 Cultura Rebel·lió docent a les aules Xarxes socials CCOO PV a Twitter, Facebook i Youtube

16 Un sindicat al teu servei Què inclou la teua quota sindical? La formació com a aposta de futur

notícies sindicals

Marca registrada núm. 1.053.657

Dapena Pérez **Col·laboració** Francisco Álvarez Molina **Maquetació** Ester Calderón **Correcció lingüística** Oficina de Promoció i Ús del Valencià: Purín Morant Almendro i Luisi Armero Navarro.

Edita CS CCOO PV. Secretaria de Comunicació. Plaça Nàpols i Sicília, 5 - 3a. 46003 València. Telèfon 963 882 100 - Fax 963 882 107 **Direcció electrònica** noticiessindicals@pv.ccoo.es - www.pv.ccoo.es Tirada 50.000 exemplars. Dipòsit legal V-2679-1983

treball decent diàleg
inversió estat social apoderament
dependència sostenibilitat justícia
igualtat sanitat
proximitat educació
qualificació cultura
cooperació protecció autonomia
solidaritat participació
salut conciliació reivindicació

ambtu

més sindicat, més ciutadania

Més que un lema. És tota una declaració de principis que ha de guiar a CCOO PV en els pròxims quatre anys. El X Congrés, celebrat el 10 i l'11 de gener a la Universitat Politècnica de València, ha constatat que el sindicat és un instrument necessari, a pesar dels constants atacs dels que està sent objecte. Una campanya de deslegitimació darrere de la qual tampoc ens podem escudar, perquè són molts els reptes que se'ns presenten, i que assumim, per a redissenyar un sindicalisme acord a la nova configuració del món del treball.

El nostre compromís és construir una organització més propera als col·lectius colpejats per la crisi i que estan menys sindicalitzats; que aprofundisca en la coordinació i cooperació interna; que done rellevància a l'organització en els centres de treball; que segueisca exigint als poders públics l'ampliació de l'oferta formativa; que millore la participació i la comunicació bidireccional a través dels nous instruments informatius; que vaja recobrant afiliació.

En una societat cada dia més desigual, assumim el gran desafiament que significa defensar els drets socials i laborals que a colp de decret ens estan arrabassant.

Aquestes són solament unes pinzellades del Pla d'acció aprovat en el Congrés, que haurà de desenvolupar-se en un difícil període d'ajustaments en el si del sindicat, on, amb menys, hauríem de ser capaços d'abastar més. Açò requerirà una adaptació organitzativa, però també una recuperació de la militància com a valor històric del moviment obrer. ■

SECRETARI GENERAL
Paco Molina Balaguer

COMISSIÓ EXECUTIVA
Alfonso Arnedo Sánchez
Consuelo Jarabo Latorre
Raül Alcoceig i Maset
Eva Hernández López
Rafael Córdoba Bustamante
Ana María García Alcolea
Bernat Asensi Honorato
Rosa María Atienza Herráiz
Empar Pablo i Martínez
Cándida Barroso Chuliá
Jaume Mayor Salvi
Ventura Montalbán Gámez
Joan Galatayud Calatayud

**“Apreta fort les dents
apreta fort els punys
infla't d'aire els pulmons
obre bé els ulls
fes treballar el cap
controla el cor
no tanques mai la boca
crida ben fort
deixa't anar
dona't tot tu”.**

Ovidi Montllor

Congressos federals i

Serveis a la Ciutadania

Agroalimentària

FECOHT

Pensionistes

Sanitat i Sectors Sociosanitaris

Activitats Diverses

FECOMA

FITEQA

Indústria

COMFIA

Ensenyament

d'unions intercomarcals

L'Alacantí-les Marines

Vinalopó-Vega Baixa

Comarques Centrals

Camp Túria-Serrans-Ademús

Comarques del Nord

Camp Morvedre-Alt Palància

Foia Bunyol-Plana Utiel/Requena-Vall d'Aiora

La Ribera-la Safor

L'últim trimestre de 2012, els sectors i territoris en què s'organitza CC00 PV han viscut el seu propi procés congressual. El resultat ha sigut l'aprovació de les línies d'actuació i propostes concretes que desenvoluparan en els pròxims quatre anys. També ha sigut un moment per a fer balanç d'allò realitzat i per a elegir els equips que dirigiran el treball futur.

Concentració a Ibi durant la jornada de vaga del 14N.

L'any amb més
mobilitzacions
de protesta des
que es tenen
dades

Manifestació a Elx.

La resposta sindical dues vagues generals i l'articulació d'una xarxa ciutadana

Reunió de la Cimera Social del País Valencià.

Tranquil·litat en el piquet de Mercavalència davant l'absència de camions.

Cua de cotxes a Bunyol.

Comerç tancat a Castelló.

Empresa d'Alacant.

Podríem resumir 2012 com l'any en el qual s'ha materialitzat un desmuntatge, sense precedents, de l'estat social i de dret que havíem anat conquistant en el darrer quart del segle XX. La reforma laboral ha desarticulat la negociació col·lectiva, amb l'objectiu d'individualitzar les relacions laborals i restar capacitat de pressió a la classe treballadora. Les retallades en serveis i en personal públic tenen com a propòsit desmantellar l'estat de benestar per a reduir el seu cost en els pressupostos i perquè passe a ser negoci privat. Per restar oposició s'enganya sense pudor a la ciutadania, parapetant-se en la crisi econòmica i en el deute sobirà i cercant una culpabilitat diluïda en *els mercats*.

El sindicat duu temps tractant de desemmascarar aquesta realitat, explicant que allò que ens vénen com dogmes de fe no són més que polítiques neoliberals, que tenen com a propòsit seguir eixamplant els marges de benefici de les grans corporacions.

Marea roja, blanca, violeta, verda, taronja; són els colors que han simbolitzat una infinitat de marxes contra les retallades, per la sanitat, les polítiques d'igualtat, l'educació, la dependència. Si fem una ullada enrere no serem capaços d'abastar tots els tancaments, les manifestacions, les vagues, les concentracions de dia i de nit que s'han succeït en un any que segurament ens ha semblat més llarg. Aquestes mobilitzacions, que han canalitzat un fort descontentament social, les hem acompanyades de contrapropostes per a redistribuir les conseqüències de les mesures aplicades pels governs i que no recaigueren en la població més empobrida.

Des d'aquesta convicció i compartint que "les persones són el primer", hem sigut capaços de teixir una xarxa d'organitzacions de molt diversa índole. La Cimera Social, que va promoure la vaga general del 14 de novembre convocada pels sindicats, és una estratègia de lluita que ha vingut per quedar-se.

Discapacitat en marxa reivindicant el cobrament dels deutes del Consell.

Contestació social contundent enfront dels impagaments i de les retallades del Consell

Malgrat que els nivells d'indignació ciutadana al País Valencià han assolit cotes difícilment superables, l'asfíxia ocasionada per la morositat del Consell ha aconseguir convocar quasi diàriament al carrer professionals, persones usuàries i famílies de l'anomenat tercer sector. S'han organitzat, han tocat portes i han recorregut quilòmetres a peu per denunciar que 'és una indecència retallar en dependència!'

Sense periodisme no hi ha democràcia, darrere dels 1.200 acomiadaments en l'ERO de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV) pren cos una voluntat clara de saquejar el que és públic, en interès de grans empreses audiovisuals privades.

Els acomiadaments col·lectius en empreses públiques com ara FGV o RTVV, s'han multiplicat a l'abric de les facilitats atorgades per la reforma laboral. Cada divendres negre, al costat d'uns professionals llargament congelats i desprestigiats, les mobilitzacions han trobat la resposta encesa d'una ciutadania alhora víctima i testimoni d'un saqueig sense precedents en els serveis públics fonamentals. ■

Protesta en RTVV.

Divendres negre.

La integración de las trabajadoras del sector en el Régimen General de la Seguridad Social, aprobada el 1 de enero de 2012, fue un gran avance para este colectivo, caracterizado por la precariedad en el empleo y la falta de protección. CCOO impulsó este acuerdo y logró sus objetivos a través del consenso con el Gobierno. Desde esa fecha, la responsabilidad de alta en la Seguridad Social y el pago de las cotizaciones eran de la persona empleadora.

El duro camino de los derechos de las empleadas de hogar

Estos cambios legislativos han permitido que en el País Valenciano haya aumentado un 32 % la afiliación a la Seguridad Social de las trabajadoras del sector. Ello a pesar de la nula colaboración de las administraciones, como se mostró con la retirada de las ayudas a la contratación por parte del Gobierno valenciano. A pesar de ello, los buenos datos incentivan a CCOO PV en su compromiso con la mejora de las condiciones de ese sector, puesto que todavía no cuenta con derecho a prestación por desempleo.

El Gobierno actual aprobó el 31 de diciembre una serie de reformas que modifican el anterior Real Decreto. Entre ellas, destaca el hecho de permitir a las empleadas con menos de 60 horas al mes por hogar empleador, ser ellas las responsables de darse de alta y del pago de todas las cotizaciones, las suyas y las que corresponden a la parte empleadora. Esta medida se aplicará de mutuo acuerdo entre ambas partes y entrará en vigor el 1 de abril

de 2013. Es importante resaltar que la reforma no suprime totalmente la responsabilidad de la persona que contrata, sino que se mantiene de forma subsidiaria.

El principal problema al que se enfrentan las trabajadoras es hacer cumplir el contrato acordado. CCOO PV dispone de un correo electrónico para atender todas las dudas y consultas: trabajadoradelhogar@pv.ccoo.es
www.facebook.com/TrabajadoraDelHogar

Un marco justo de relaciones laborales

Las últimas reformas aprobadas por el Gobierno central promueven una auténtica “ley de la selva” en cuestión de relaciones laborales. La merma de la negociación colectiva como instrumento regulador de las condiciones de trabajo beneficia a la parte empresarial. Justo antes de su aprobación, en febrero de 2012, los sindicatos CC00 PV y UGT PV firmaron con la patronal autonómica Cierval el primer gran acuerdo bipartito sobre estas materias en el ámbito del País Valenciano.

El “Acuerdo sobre las relaciones laborales y la negociación colectiva (2012-2014)” supone un marco propio autonómico para paliar los efectos negativos de las reformas laborales. El eje central busca potenciar los convenios sectoriales para evitar el deterioro de las condiciones de trabajo. Elementos para el desarrollo del País Valenciano como la política industrial, la participación de los trabajadores y trabajadoras en las empresas, el impulso a la investigación o la lucha contra la economía

irregular también se contemplan en el texto. Sindicatos y patronal exigirán al Gobierno valenciano que ejerza su responsabilidad en estas materias.

El pacto impulsa el mecanismo del Tribunal de Arbitraje Laboral para solucionar de forma autónoma los conflictos laborales, además de recoger propuestas en materia de formación para el empleo. Para CC00 PV, este acuerdo debe ser la base de los procesos negociadores en el País Valenciano y hará lo posible para que así se cumpla. ■

Conquistas en los tribunales

Ha quedado patente que el poder político está desarticulando los mecanismos de defensa de nuestros derechos. Por eso, desde el sindicato, tratamos de diversificar los canales, recurrimos a la Justicia para recuperar lo que el capital nos hurta. Cada sentencia que ganamos puede que individualmente no suponga demasiado, pero colectivamente suele repercutir en un amplio número de empresas.

Este ha sido el caso ganado frente al Servicio Público de Empleo que pagaba menos días de prestación por desempleo en los supuestos de ERE de suspensión

en función de si se dejaba de trabajar en días consecutivos o alternos. Por cinco días alternos retribuía con 6,25 y si eran consecutivos con 7. Esta discriminación entre colectivos idénticos ha sido el fundamento al que CC00 PV se ha acogido para conseguir un pequeño paso que afectará a un amplio colectivo de personas.

El sindicato ha conseguido además que se declare nulo el despido colectivo de la empresa castellonense Todagrés, SA. El expediente de extinción ignoraba que formaba parte de un grupo empresarial y, por ello, debe ser

el balance de todo el consorcio el que realmente determine las medidas a aplicar. El TSJ ha obligado a reponer al personal despedido. Esta sentencia aporta una importante herramienta de negociación en las regulaciones de las condiciones en los grupos empresariales. La reforma laboral ha eliminado el control de la Administración y deja la intervención de la Inspección de Trabajo en un mero testimonio, por lo que la justicia se configura como la única instancia de intervención posterior a las decisiones extintivas de las empresas. ■

UNA LLAMADA A LA SENSATEZ

Francisco Álvarez doctor en Ingeniería Informática y licenciado en Matemáticas, ha sido vicepresidente de la Bolsa de París y director de la Bolsa de Valencia y fundador de Ética Family Office

Hace varios meses que tenía la intención de escribir un artículo sobre el desequilibrio que existe, desde mi punto de vista, entre los tipos de interés que pagan los bancos privados por los préstamos que reciben de los bancos centrales y los que pagan los Estados por la deuda que emiten. El año pasado asistí en París a una conferencia-debate sobre la crisis cuyo ponente era Michel Rocard, antiguo primer ministro francés. A los presentes se nos distribuyó un resumen de lo que el señor Rocard iba a decir... y resulta que, en gran parte, su contenido coincidía con la idea que quería desarrollar en mi artículo. Me he permitido pues tomar dicho documento como guía.

Son cifras increíbles. Sabíamos que, a finales de 2008, el presidente Bush y el secretario de Estado de Economía de USA, el señor Henry Paulson, habían puesto sobre la mesa el equivalente de 700.000 millones de dólares para salvar a la banca estadounidense. Una suma colosal... pero un juez ha dado la razón a los periodistas de Bloomberg que discrepaban sobre esta cifra y que solicitaron total transparencia a la Reserva Federal. Después de haber revisado 20.000 páginas de documentos diversos, Bloomberg demostró que los préstamos realizados a los bancos con dificultad sumaban 1,2 billones de dólares al tipo de interés del 0,01 %. Al mismo tiempo, en numerosos países, la ciudadanía sufre las consecuencias de planes de austeridad impuestos por Gobiernos a los que los mercados financieros solo les presta dinero si pagan intereses por encima del 6 %. Asfixiados por los altos tipos de interés, los Gobiernos se ven "obligados" a congelar pensiones, reducir ayudas sociales, bajar salarios de los funcionarios, subir impuestos y reducir las inversiones, lo que forzosamente hace crecer el paro y nos mete en la senda de una grave recesión.

¿Es normal que muchos Estados tengan que pagar intereses hasta 600 veces superiores a los bancos privados, en período de crisis? "Ser gobernados por el dinero organizado es tan peligroso como ser gobernados por el crimen organizado", afirmaba el presidente Roosevelt. No se equivocaba. Estamos viviendo una crisis del capitalismo desregulado que puede ser suicidaria para nuestra civilización. Como lo han escrito Edgard Morin y Stéphan Hessel en *El camino de la esperanza* (ediciones Fayard, 2011): ¿Debe elegir nuestra sociedad entre la metamorfosis y la muerte? ¿Vamos a esperar que sea demasiado tarde para comprender la gravedad de la crisis y escoger, juntos, la metamorfosis, antes de que nuestra sociedad se disloque? Por tema de espacio no es posible describir aquí las diez o quince reformas concretas que pueden hacer posible la metamorfosis, pero sí queremos demostrar que el premio Nobel de economía Paul Krugman no tiene razón cuando explica que Europa se está encerrando en la espiral de la muerte. ¿Cómo dar oxígeno a las finanzas públicas? ¿Cómo hacerlo sin modificar los tratados existentes?

Angela Merkel tiene razón cuando dice que nada debe animar a los Gobiernos para continuar en el camino de una

huida hacia adelante, pero el problema es que la cantidad de deuda que emiten los Estados se dedica esencialmente a pagar deudas anteriores. En 2012 el Estado francés emitió 400.000 millones de euros, 100.000 para hacer frente al déficit presupuestario (déficit que no existiría si se anulasen las bajadas de impuestos realizadas durante estos diez últimos años), y 300.000 millones para pagar viejas deudas que solo puede pagar volviéndose a endeudar a un interés superior. Esto ocurre de forma similar en otros países, particularmente en España. Soportar tipos colosales para pagar deudas acumuladas desde hace cinco o diez años no ayuda a responsabilizar a los Gobiernos, si no a asfixiar a nuestras economías. Según Yves Julien y Jérôme Duval, profesores de la Facultad de Economía de la Universidad de Valencia, la deuda pública que el Estado español emitió hace diez años la hemos pagado tres veces.

Hay que terminar con las diferentes varas de medir, por lo que la deuda antigua debería ser refinanciada con tipos de interés cercanos al 0 %. Para ello no es necesario modificar ningún tratado europeo porque, si bien es cierto que el Banco Central Europeo (BCE) no está autorizado a prestar a los países miembro, sí puede hacerlo a los organismos públicos de crédito (art. 21.3 de los Estatutos del BCE) y organismos internacionales (art. 23). Así que puede prestar al Banco Europeo de Inversiones (BEI) o al ICO que, a su vez, podrían hacer lo propio con los Estados (y comunidades autónomas) con un tipo de interés, por ejemplo, del 0,02%. ¡Nada impide poner en marcha este mecanismo el mes que viene!

La función principal del BCE es la de ocuparse de la estabilidad de los precios. ¿Cómo puede no hacer nada cuando ciertos países ven multiplicar en pocos meses, por dos o por tres, los intereses de la deuda que emiten? También debería ocuparse de la estabilidad de nuestras economías. ¿Cómo puede el BCE no hacer nada cuando el precio de la deuda amenaza con hacernos caer en una grave recesión? En 1989, después de la caída del muro de Berlín, Helmut Kohl, François Mitterrand y otros jefes de Estado europeos, solo necesitaron un mes para decidir la creación de una moneda única. Tras cuatro años de crisis, ¿qué esperan nuestros dirigentes para dar oxígeno a nuestras finanzas públicas?

Los países que están solicitando la negociación de un nuevo tratado europeo tienen razón, hay que construir una Europa que sea verdaderamente democrática, capaz de actuar con autoridad en un mundo globalizado. Es indispensable. Pero ningún nuevo tratado podrá ser adoptado si nuestro continente no sale de "la espiral de la muerte" en la que se ha metido y que, además, la ciudadanía deteste "todo lo que viene de Bruselas". La urgencia está en enviar a la ciudadanía una señal muy clara: Europa no está en manos de los lobbies financieros, ESTÁ AL SERVICIO DE LA CIUDADANÍA. Pues eso... ¿tan difícil es de comprender? ■

Flexibilización, individualización, indefensión

Entre las consecuencias de las reformas laborales está la reducción de la fuerza vinculante de los convenios, que elimina la garantía legal de la ultraactividad, argumentada en la teórica autonomía de las partes para llegar a acuerdos. También se ha devaluado la negociación colectiva de carácter sectorial, mediante el impulso de la negociación en la empresa, flexibilizando totalmente las reglas de concurrencia. Los efectos en el ritmo de los procesos de negociación han sido inmediatos, ralentizándose hasta el punto de que, en todo 2012, solo se han firmado el 58,81 % de los 335 convenios colectivos vencidos y denunciados en el País Valenciano.

Respecto a las pérdidas de poder adquisitivo, los incrementos salariales medios están siendo muy por debajo de la inflación, situada en el 2,9 % en términos interanuales, mientras que el incremento salarial medio en el ámbito de País Valenciano se ha situado en el 1,40. El número de convenios que incorporan cláusulas de revisión salarial también ha disminuido hasta situarse en el 36,4% de los firmados. ■

La defensa jurídica

2012 ha sido un año conflictivo en el mundo laboral, lo corroboran, entre otras cosas, los 11.236 expedientes tramitados por el Gabinete Jurídico de CCOO PV. La traducción es 6.445 juicios, que superan el 80 % de sentencias estimadas, total o parcialmente, lo que avala la fiabilidad de un servicio que es baluarte de este sindicato. La mayoría de casos, un 52 %, son de despidos.

Los números pueden parecer fríos, pero detrás se esconden conquistas de derechos y mejoras para la clase trabajadora. ■

Mantener la confianza

A 21 de diciembre de 2012, se habían celebrado en el País Valenciano 11.989 procesos electorales con acta. El total de delegados y delegadas sindicales resultantes de las elecciones en centros de trabajo ascendió a 31.945 personas, pertenecientes a las diferentes organizaciones sindicales concurrentes. Comisiones Obreras del País Valenciano obtuvo 12.660 representantes en 2012, confirmando su condición de sindicato mayoritario, con una distancia de 579 delegados con UGT PV.

La destrucción generalizada de empleo y el cierre de miles de empresas ha afectado

sensiblemente a la bajada del censo electoral y al número de personas dispuestas a ejercer la representación legal de sus compañeros. Mantener la esperanza entre tanta destrucción requiere reparar en la confianza en una determinada forma de hacer sindicalismo.

Pese al menor número de elecciones, entre quienes siguen apostando por defender sus intereses y los derechos colectivos, el 39 % confía en CCOO PV. En 2011, la diferencia con el siguiente sindicato era de 576, un año después, pese a haberse celebrado 172 EESS menos, la distancia sostenida es de 579. ■

“És satisfactori veure que has pogut mobilitzar i unir tanta gent”

Pilar Sáez, 29 anys

Treballadora del sector de serveis socials. És cuidadora en una residència de 24 hores de persones amb discapacitats físiques i delegada sindical des de fa un any.

L'any que Pilar va entrar com a delegada, 2011, van començar les retallades en el seu sector, que després han derivat en retards en les nòmines i impagaments en les empreses: **“Allò més habitual en aquest període ha sigut lluitar contra això i per unes condicions dignes, intentar que no empitjoren”**. A la seua empresa en són 60, la majoria dones, d'entre 20 i 50 anys.

“Quan em vaig presentar com a delegada no sabia de què anava tot això, no ho tenia clar. Les meues companyes em donaven suport, supose que confiaven que podia fer-ho bé”. A Pilar li van aconsellar que es llançara i tot i que reconeix que no és una tasca fàcil, valora altres aspectes: **“És satisfactori veure que has pogut mobilitzar i unir tanta gent”**.

Pilar creu que el pitjor és la devaluació de les condicions laborals que estan patint tots els sectors. En aquest sentit, animaria altres persones a ser delegades sindicals per lluitar per allò que els correspon. Això sí, és important transmetre adequadament la informació **“perquè els companys entenguen bé les coses i després no hi haja confusions”**. ■

Juanma de la Cámara, 47 anys

“El nostre treball està poc reconegut, sempre et critiquen”

Treballador de la indústria del metall i delegat sindical de la seua empresa des de fa sis anys.

La major satisfacció per a Juanma en l'exercici de la seua tasca com a delegat sindical és aconseguir millores per als seus companys i companyes i impedir que els lleven més drets. De fet, va ser això el que el va dur a presentar-se com al seu representant ara fa sis anys. Són 70 persones en l'empresa de fabricació de matrius, majoritàriament homes i d'una mitjana d'edat de 45 anys.

Entre els problemes que ha d'afrontar en el dia a dia, Juanma destaca les crítiques per desenvolupar les tasques sindicals: **“Sembla que siguem nosaltres els culpables de la situació del país”**. Per a aquest treballador del metall, ser delegat sindical avui en dia és un treball poc reconegut: **“Per molt que faces, sempre et critiquen”**.

Amb la seua experiència com a treballador i delegat sindical, i davant la situació social i econòmica actual, Juanma considera que el major problema que tenen els treballadors i les treballadores és arribar a fi de mes **“sense passar penúries”**. ■

“El sindicalisme és necessari en la societat”

José Aygues, 30 anys. Treballador del sector de transport de mercaderies per carretera i delegat sindical de la seua valenciana de la seua empresa.

José tenia ganes d'intentar millorar les condicions de treball en la seua empresa: **“I ja he negociat dos convenis col·lectius des que vaig començar fa sis anys”**. Com a president del Comitè, aquest jove delegat explica que des de la Secció Sindical s'assessora sobre els dubtes del Conveni, a més de realitzar gestions relacionades amb el transport.

La seua major satisfacció és el suport que li mostren els seus companys i companyes dia a dia: **“Això et fa veure que segueixes pel bon camí”**. A la pregunta de si animaria a altra gent a assumir aquesta tasca, reconeix que et lleva molt de temps lliure, **“sobre tot per estar al**

dia de tots els canvis en la legislació que estem patint actualment”. **“Però el sindicalisme és necessari en la societat i hauria d'haver-hi més participació”**, afirma José rotund.

Com a treballador del seu sector, José explica que el transport encara és un sector un tant masculista: **“Costa veure encara dones al volant d'un camió de gran tonatge. La nostra empresa té ara mateix quatre dones, dues d'elles conductores, d'una plantilla de 230”**. I quin és el major problema de la classe treballadora? José respon, sense dubte, l'atur. **“Però sense perdre de vista la pèrdua de drets que estem patint amb les reformes laborals en moltes empreses”**. ■

guia pràctica

Quant al salari

Com a persona treballadora no oblides que tens dret al pagament puntual i regular del salari, però que, si perceps retribucions fora de nòmina, aquestes no compten per a la prestació de desocupació, baixa o jubilació futura.

Si fas hores extres te les han de pagar almenys al valor de l'hora ordinària de treball i sempre al preu que indique el conveni. En general, les teues condicions laborals i salarials no poden estar per sota de les que assenyalen el conveni col·lectiu d'aplicació.

El FOGASA té limitada la seua cobertura per salaris deguts a l'equivalent de 150 dies de salari amb el màxim diari del triple del SMI (Salari Mínim Interprofessional).

Quant al contracte i la Seguretat Social

Recorda que és obligació de l'empresa donar-te d'alta en la Seguretat Social des de l'inici de la relació laboral, amb independència del període de prova que es pugui fixar en el contracte de treball.

Tens dret a una còpia del teu contracte de treball, en la qual s'han de reflectir les teues principals obligacions i drets, la identificació de les causes que el motiven i la referència al conveni col·lectiu d'aplicació. Quan la part empresarial incompleix els requisits d'alta i/o cotitzacions a la Seguretat Social has de denunciar-ho a la Inspecció de Treball.

Pots comprovar les altes, les baixes i les cotitzacions a la Seguretat Social, per evitar sorpreses futures sobretot quan es canvia d'empresa.

Quant al comiat i la liquidació (*finiquito*)

Els acomiadaments objectius per causes econòmiques, tècniques, productives o d'organització es poden recórrer en 20 dies hàbils, el mateix que per a la resta d'acomiadaments. Tot i que s'haja aprovat un ERO pots impugnar l'acomiadament.

Si dubtes sobre la signatura d'una liquidació pots signar "no conforme". Si no poses això, ja no pots reclamar pels conceptes que conté.

En els acomiadaments objectius i col·lectius d'empreses de menys de 25 treballadors i treballadores, el 40% de la indemnització legal correspon pagar-la al FOGASA (Fons de Garantia Salarial) directament i la pot tramitar la persona o el teu sindicat.

El FOGASA no garanteix les indemnitzacions per acomiadament conciliades en el SMAC (Servei de Mediació, Arbitratge i Conciliació) quan l'empresa resulta insolvent.

Quant a la prestació de l'atur

L'empresa té l'obligació de facilitar-te la documentació per a sol·licitar l'atur i si no ho fa pots denunciar-la a la Inspecció de Treball.

Per sol·licitar la prestació per desocupació disposes només de 15 dies des que s'extingeix la teua relació laboral i si tardes més perds aquests dies.

Mentre perceps la prestació per atur has d'atendre inexcusablement les successives renovacions.

Quant a les vacances

El dret a gaudir de les vacances es perd en finalitzar l'any natural.

Quant a la modificació de les condicions laborals

Per impugnar modificacions substancials de les teues condicions de treball com la jornada o el trasllat de centre, disposes solament de 20 dies hàbils. Si tens jornada completa no et poden reduir la jornada sense el teu consentiment.

Quant als accidents o malalties laborals

Només disposes de tres dies per fer arribar a l'empresa el part de baixa per malaltia o accident. I que, tot i que recórregues judicialment l'alta mèdica, has d'anar a treballar.

Si acudeixes a l'EVI (tribunal mèdic) perquè et valoren la incapacitat has de portar tots els informes mèdics possibles.

Quant a la representació sindical

És una garantia de control perquè es compleixen els teus drets. La representació sindical té dret a informació, pot assessorar-te i acompanyar-te en qualsevol situació davant l'empresa. Compta amb el suport del sindicat en serveis jurídics i laborals. És important la teua participació en l'elecció i presentant-te en les candidatures, et donarem formació i assessorament. ■

Rebel·lió docent en les aules

El compromís amb l'educació pública, igualitària i laica d'uns joves professors en els anys 60. Un vessant poc conegut dels moviments socials contra la dictadura al País Valencià.

“Antifranquismo y renovación pedagógica. El Seminario de Pedagogía del Colegio de Doctores y Licenciados del D.U. de Valencia (1966-1978)”.

En els darrers anys, l'arxiu històric de CCOO PV ha reunit un interessant patrimoni documental relacionat amb el món de l'educació al País Valencià. El conjunt evidencia la relació entre el compromís antifranquista per la democràcia i les experiències de renovació de l'ensenyament, en les quals es van embarcar un grup de joves professionals de la docència en la dècada de 1960. En aquest camí va tindre especial rellevància el Seminari de Pedagogia del Col·legi de Llicen-

ciats universitaris de València, entre 1966 i 1978.

La Fundació d'Estudis i Iniciatives Sociolaborals (FEIS) de CCOO PV ha realitzat un treball divulgatiu a través d'una exposició, amb un llibre catàleg, i un audiovisual, en els quals han intervingut els professors Guillermo Gil, Rafael Gómez, Mónica Pérez i Dolores Sánchez.

L'exposició mostra la riquesa d'influències i corrents renovadors de l'ensenyament que es van do-

nar a Espanya i al País Valencià i com la dictadura es va proposar liquidar-los. La reacció contra l'autoritarisme en les aules, la discussió cooperativa en grup, l'educació per a la democràcia, foren els denominadors comuns d'aquesta pedagogia moderna. La mostra es va inaugurar en el Col·legi Major Rector Peset de la Universitat de València pel desembre de 2012. Tant el catàleg com l'audiovisual estan a disposició de les persones interessades.

Comisiones Obreras #29M #14N #ambtu @ccoopv

Hace más de un año que CCOO PV asumió la responsabilidad de abrir perfiles oficiales en las redes sociales Facebook y Twitter, en complementariedad con el canal de vídeo que ya gestionábamos en Youtube. Al objetivo de ampliar nuestras posibilidades de difusión, se unía el reto de abrir las ventanas a la afiliación las 24h 365 días al año. Ventanas para gritar y para escuchar, incorporar ideas, matizar opiniones, dialogar, aprender de otra gente y airear la casa...

El ciberactivismo no pretende sustituir el quehacer cotidiano, el tradicional "boca-oreja". Tejer redes virtuales permite enriquecer la interacción tradicional entre la afiliación y la representación sindical.

En el haber de este tiempo, la explicación colectiva de las #razonesparaunahuelga que pasarán a nuestra historia como el #29M y el #14N, dos crónicas corales, en directo, que nos permitieron estrenarnos como organización en un relato viral difícilmente cen-

surable, con vídeos y galerías de fotos de las movilizaciones simultáneas en todo el país, #piquetevirtual y Trending Topic incluido.

La comunidad en Facebook y las descargas de vídeo en el canal de Youtube han ido creciendo, ampliando las posibilidades de proximidad y agilidad informativa con la afiliación, como hemos vuelto a comprobar con la reciente retransmisión en directo de nuestro Xé Congrés a través de la web.

En el debe, seguir creciendo, contar mejor, escuchar más. Si ya nos sigues, gracias por tu colaboración en esta nueva forma de participación y acción sindical, si aún no te has incorporado, síguenos:

Twitter www.twitter.com/ccoopv

Facebook www.facebook.com/ccoopv

Youtube www.youtube.com/user/CCOOPV

Què inclou la teua quota sindical?

CCOO PV ofereix una àmplia sèrie de serveis centrats, fonamentalment, en la defensa dels drets de les persones treballadores. La quota sindical permet accedir a l'assessorament jurídic així com a les consultes sobre qüestions relacionades amb les polítiques socials, ajudes, immigració, igualtat o al càlcul de pensions.

La defensa jurídica de les persones afiliades és un dels principals baluards del sindicat. Amb la teua quota sindical tens dret a importants bonificacions, fins i tot a la gratuïtat del servei d'acord amb l'antiguitat de la teua afiliació. Tens a la teua disposició la Carta d'honoraris 2013 en la web: www.pv.ccoo.es, apartat informació / publicacions / honoraris serveis jurídics.

Assessorament especialitzat

El personal tècnic i sindicalista de CCOO PV et pot ajudar a solucionar els teus dubtes sobre matèries relacionades amb el benestar social, com ara la situació de dependència o de discapacitat, amb vista a realitzar les diferents gestions davant les administracions competents.

Si eres dona, disposes d'un assessorament tècnic sobre plans d'igualtat, violència de gènere, asse-

tament sexual i permisos de maternitat o paternitat. Pots contactar en dona@pv.ccoo.es. Si ets immigrant, la fundació CITMI t'ofereix informació i assistència en els processos administratius.

Els delegats i les delegades tenen a la seua disposició la informació necessària sobre convenis, salaris, contractació, així com de prevenció de riscos a través del nostre Gabinet de Salut Laboral.

Unitat mòbil d'atenció sindical

Amb l'objectiu d'aproximar el sindicat als treballadors i a les treballadores, CCOO PV disposa d'una unitat mòbil, l'UMAS, que es desplaça als polígons industrials per assessorar sobre els diferents problemes laborals a les persones que ho necessiten. L'horari d'atenció d'aquesta oficina itinerant és de 8.00 h a 15.00 h, als polígons següents:

Dilluns: Riba-roja, REVA sector 13 (Al costat del Polígon de l'Oliveral)

Dimarts i dimecres: Paterna, Polígon de la Font del Jarro

Dijous: Torrent, Polígon Mas del Jutge

Per contactar amb l'UMAS, podeu cridar als telèfons 608 803 189 i 619 313 006 o bé mitjançant el correu electrònic umas@pv.ccoo.es

Enguany no pugen les quotes

Hem tingut en compte les dificultats econòmiques i les retallades que afecten gran part de la nostra afiliació per mantenir la quota sindical com el 2012.

TIPUS	EUROS	PERSONES COTITZANTS
General	11,10	Amb retribucions superiors als 8.400 euros bruts anuals.
Especial	6,70	Amb retribucions inferiors a 8.400 euros bruts anuals i per a persones jubilades o pensionistes amb prestacions superiors a aquesta renda.
Reduïda	5,50	Aturades, estudiants i joves sense prestació ni subsidi; persones jubilades o pensionistes amb prestacions o subsidis inferiors a la renda de referència.

La formació com a aposta de futur

L'Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià té prevista la realització de cursos de valencià mitjà, elemental i superior preparatoris de les proves de la Junta Qualificadora de juny i novembre. Per a més informació consulteu en la web del sindicat www.pv.ccoo.es en l'apartat *Acció del sindicat / Cultura / Servei Lingüístic / Inscripció cursos*.

L'Escola de Persones Adultes Vicent Ventura

és una iniciativa sindical que pretén donar resposta a les diverses necessitats formatives, d'inserció laboral, convivència i exercici de ciutadania de les persones adultes.

Segons el grau de capacitat inicial, els cursos abasteixen des de la formació bàsica, a la preparació per a proves lliures, fins a facilitar l'accés a titulacions com ara el graduat en secundària i als cicles formatius.

Formació gratuïta

Formació bonificada. Utiliza el crèdit anual formatiu al que toda persona treballadora en actiu tiene derecho. Te ayudamos a gestionarlo en tu empresa: para que responda a tus necesidades, para que no se pierda una formación gratuita a la que tienes derecho.

Formació adaptada a tus necessitats laborales

Cursos para particulares, en especialidades demandadas desde el mercado laboral a precios asequibles y con la garantía de calidad que nos define. Descuentos para personas afiliadas a CCOO PV. Mejoramos tu capacitación porque tenemos un compromiso contigo.

Acreditación y carnés

Proporcionamos acreditaciones profesionales y formación en carnés profesionales autorizados, en un amplio catálogo de acciones formativas especializadas.

forempv
contigo

Àrees professionals

- GESTIÓN EMPRESARIAL
- RECURSOS HUMANOS Y HABILIDADES
- SANIDAD
- SALUD LABORAL Y MEDIO AMBIENTE
- IDIOMAS
- INFORMÁTICA Y DISEÑO
- FORMACIÓN Y ORIENTACIÓN
- SERVICIOS COMUNITARIOS
- CALIDAD

+ info
www.forempv.es
 @forempv forempv